

## **АНАЛІЗ ЗАСТОСУВАННЯ САМОРОБНИХ ВИБУХОВИХ ПРИСТРОЇВ ПІД ЧАС РОСІЙСЬКОГО ВТОРГНЕННЯ В УКРАЇНУ**

**Кирильчук В.Ю., Шеремета О.Р., Бричинський О.В.**

*Національна академія сухопутних військ  
імені гетьмана Петра Сагайдачного, м. Львів*

Новий етап російсько-української війни, а саме активна фаза наступу російських військ знаменувалась активізацією застосування противником вибухових пристроїв для нанесення втрат нашим підрозділам як у живій силі так і у техніці. Основною особливістю є застосування не лише заборонених мінно-вибухових засобів, а також так званих саморобних вибухових пристроїв. Застосування саморобних вибухових пристроїв носить терористичний характер, адже даний вид зброї заборонений великою кількістю міжнародних правових актів, які ратифіковані у більшості цивілізованих країн. Перевагою застосування вищезазначених засобів є відсутність демаскуючих ознак встановлення, шляхом маскування вибухонебезпечного предмету під навколишні об'єкти, елемент раптовості або неочікуваного переведення його до дії, тобто противник може привести до дії вибухонебезпечний предмет спостерігаючи за нашими підрозділами у момент коли вони цього будуть не очікувати. Саме тому ці предмети на сьогоднішній час становлять велику небезпеку не тільки для наших силових структур, а і для цивільного населення, які знаходяться в окупації, або повертаються до своїх помешкань після деокупації.

Як показує досвід війни противник перед залишенням територій при відступі намагається встановити якомога більше мін-пасток та саморобних вибухових пристроїв. Про даний факт свідчить розмінування таких населених пунктів, як Буча, Ірпінь та Гостомель. За даними, які були опубліковані засобами масової інформації, противник при відступі вдавався до мінування основних шляхів просування наших військ, об'єктів інфраструктури. Основним задумом противника було чим більше втрат у живій силі, як військових так і цивільних, для деморалізації, створення ілюзії постійної загрози навіть після деокупації, а також висвітлення найбільш кривавих подій на своїх телеканалах.

Дана тенденція нажаль продовжується і на теперішньому етапі ведення бойових дій. Після деокупації населених пунктів в Харківській та Херсонській областях, спостерігається залишення противником великої кількості замінованих об'єктів та місцевості.

Основним напрямком зосередження зусиль для протидії застосування противником саморобних вибухових пристроїв повинно бути в першу чергу вивчення та систематизація вищезазначених зразків вибухових пристроїв, за зразком існуючих систем країн-членів НАТО, які мають великий досвід у боротьбі з саморобними вибуховими пристроями, зокрема в Іраку та Афганістані. Наступним кроком є адекватна адаптації існуючих та способів їх пошуку та розробка нових відповідно проведено попереднього аналізу застосованих вибухових пристроїв.